

Měsíční Aktuality Naší fArnosti

12·2024
20. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Krmáš – hlavní celebrant P. Ladislav Kozubík (2024)

Výlet scholičky a ministrantů do Opavy na jáhenské svěcení Lukáše Volného (2024)

Foto na titulní straně:
Betlémské světlo (2022)

Úvodník

Drazí farníci,
„silemium pulcherrima caeremonia,“
říká jedna kniha klášterních zvyků
(„mlčení je nejkrásnější obřad“). Ticho
je naším společným, často opomíjeným
bohatstvím. O nedělích letošního ad-
ventu bych se v kázáních chtěl věnovat
tématu ticha. Předběžně se obávám, že
advent k tomu bude příliš krátký...

Cílem „pohanské modlitby“ bývá
naklonit si božstvo, aby člověk dosáhl
svého. Mnohdy se tak děje s velkým
humbukem, jak to ukazuje třeba po-
čínání Baalových proroků na hoře
Karmel (srov. 1 Král 18, 26–29) před-
tím, než se prorok Eliáš s naprostým
klidem bude modlit k Hospodinu. Zdá
se, že privilegovaným komunikačním
prostředkem s Bohem je ticho, jak to
dokládá Eliášova následná zkušenost
z hory Choreb, kde se s Hospodinem
setkává „v šumu jemného vánku“ („v ti-
chém a jemném hlase“ podle ekume-
nického překladu), nikoliv v silném
větru, zemětřesení nebo ohni, které
Hospodinovu tichou přítomnost pouze
předcházely (srov. 1 Král 19, 11–13).

Cílem křesťanské modlitby je
naklonit své srdce k Bohu. K tomu
může velmi pomoci právě ticho, ve
kterém člověk ustupuje od sebeprezen-
tace před Bohem a dovoluje jednat
Ježíši, který je „tichý a pokorného
srdce“ (Mt 11, 29).

Má-li být Svatý rok 2025, do něhož
v závěru tohoto občanského roku
vstoupíme, „v první řadě příležitostí
k novému začátku, pobídkou zastavit
se v běhu všedních dní, smířit se
s Bohem, přehodnotit svůj život,“ jak
nám to napsali biskupové v zářijovém
pastýřském listě, domnívám se, že
k tomu nutně potřebujeme aktivně
vyhledávat okamžiky ticha.

Panno Maria, ve tvém lůně, v jeslích
i na kříži, u nichž jsi tiše stála, tlouklo
tiché a pokorné Srdce tvého Syna.
Vypros nám u Něho dostatek odvahy a
pokory k tichému setrvávání v Jeho
blízkosti!

+!

o. Karel

P. S. Prosím o modlitbu za ty, kteří se
připravují k biřmování, i za ty, kteří
přípravu organizují!

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Prosinec 2024:

1. prosince – neděle	1. neděle adventní Památka sv. Františka Xaverského, kněze
3. prosince – úterý	Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve
7. prosince – sobota	2. neděle adventní Slavnost NEPOSKVRNĚNÉHO POČENÍ PANNY MARIE
8. prosince – neděle	Památka sv. Lucie, panny a mučednice
9. prosince – pondělí	Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve
13. prosince – pátek	3. neděle adventní
14. prosince – sobota	4. neděle adventní Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ
15. prosince – neděle	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
22. prosince – neděle	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
25. prosince – středa	Svátek svatých Mládětek, mučedníků
26. prosince – čtvrtek	Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa
27. prosince – pátek	Šestý den v oktávu Narození Páně
28. prosince – sobota	Sedmý den v oktávu Narození Páně (sv. Silvestra I., papeže)
29. prosince – neděle	
30. prosince – pondělí	
31. prosince – úterý	

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Prosinec 2024:

4. prosince – středa	Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
5. prosince – čtvrtek	Modlitby otců v 18.30
7. prosince – sobota	Adventní duchovní obnova (br. Radek Navrátil OFM.Cap.); mše až v 9.00
9. prosince – pondělí	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu. Mši v 17.30 bude sloužit místecký kaplan P. Ing. Mgr. Vojtěch Buchta, který bude následně udělovat novokněžské požehnání.
10. prosince – úterý	Den otevřených dveří na Biskupském gymnáziu od 9.00 do 17.00 (více na www.b-g.cz)
21. prosince – sobota	Vánoční zdobení kostela v 9.30 (příprava betléma a zdobení stromků)

22. prosince – neděle	Zpovědní odpoledne 14.00–17.00 (zpovídat budou P. Jan Larisch ze Svinova, P. Krysztof Szewczyk z Veřovic a P. Karel z Třebovic); v 18.00 Večer chval
24. prosince – úterý	Bohoslužbička pro děti a předávání betlémského světla v 15.00; „ půlnoční mše “ ve 22.00
25. prosince – středa	Mše v 7.30 a 9.30 ; do 18.00 kostel otevřen k návštěvě betléma
26. prosince – čtvrtek	Mše v 7.30 a 9.30 ; do 18.00 kostel otevřen k návštěvě betléma
27. prosince – pátek	Živý betlém v Třebovickém parku v 16.00 (v tento den nebude mše)
28. prosince – sobota	Vánoční koncert duchovní hudby v 16.00 (flétna, zpěv – Eva Blažková, Tetiana Hryha)
29. prosince – neděle	Svátek Svaté rodiny – Žehnání rodinám po obou mších, sbírka na opravy; zahájení Svatého roku v diecézi (asi v 16.00 proběhne procesí z kostela sv. Václava do katedrály)
31. prosince – úterý	Mše s poděkováním za uplynulý rok v 16.00; adorace 23.00–24.00

Výhledově:

1. ledna – středa	Mše v 8.30 a 17.30
10.–12. ledna	Zapojení naší farnosti do Tříkrálové sbírky
12. ledna – neděle	Mše za pokřtěné v uplynulém roce v 9.30
20. ledna – pondělí	Mše za ty, kteří uklízejí kostel a faru v 17.30, po mši posezení na faře

Roráty

Sobotní roráty se staročeskými zpěvy budou 7. prosince v 9.00 (na zahájení duchovní obnovy), poté 14. a 21. prosince normálně v 7.00.

Při rorátech se zaměřením na děti (adventní úterky v 6.30 a středy v 17.00) budou letos představeni křesťané, kteří se už v mladém věku stali příkladem pro druhé:

David Buggi (1999–2017): hráč národní ligy podvodního hokeje, který obětoval svůj život pro spásu a obrácení mladých.

Alessandra Sabattini (1961–1984): studentka medicíny, která svému snoubenci Guidovi napsala, že člověk se stane velkým pouze tehdy, když se zřekne pýchy a sjednotí se s Bohem, jedna kapka oddělená od oceánu totiž moc užitečná není, ale zůstane-li v oceánu, má svůj podíl na nesení lodi.

Ronaldo Rivi (1931–1945): chlapec toužící stát se knězem, který před svato-
stánkem vykládal katechismus svým kamarádům.

Anne de Guigné (1911–1922): dívka, která si v předvečer 1. sv. přijímání
napsala: „Můj Ježíši, miluji tě a abych se ti líbila, dávám si předsevzetí, že tě budu
vždycky poslouchat.“

Alberto Michelotti (1958–1980) a Carlo Grisolia (1960–1980): kamarádi, kteří
se povzbuzovali k přátelství s Ježíšem a stali se vzájemnou oporou na cestě ke
svatosti.

Carlo Acutis (1991–2006): počítačový génius, který svůj život postavil na
Eucharistii a napsal si, že jeho životním programem je být vždy spojen s Ježíšem.

Po rorátech pro děti bude následovat snídaně/večeře na faře.

Hlídnání betléma

Také letos budeme pokračovat ve chvályhodném počínu, a sice že 25. a 26.
prosince od dopoledních mší až do 18 hodin bude třebovický kostel otevřen
k návštěvě betléma. V loňském roce přicházeli návštěvníci v průměrném intervalu
159 sekund. Tento čas čekající hlídači vůbec nemusí vnímat jako ztracený, ale
právě naopak ho mohou považovat za čas nalezený a vhodně ho využít k modlitbě,
ke které je přítomnost v kostele zvláště vhodně využitelná. Do rozpisu hlídek bude
možné se zapsat v kostele za lavicemi. Velmi pomůže, když se dobrovolníci
zapišou co nejdříve. Ideální by bylo, aby v kostele byli vždy přítomni alespoň dva
lidé.

Tříkrálová sbírka

Do Tříkrálové sbírky se naše farnost zapojí o víkendu 10.–12. ledna. Bude to
podobně jako v minulých letech: v pátek koledníci navštíví ty domy 4. a 5. obvodu
Poruby, které budou zapsány na papíru za lavicemi v kostele; v sobotu budou
chodit v Třebovicích a v neděli budou přítomni po obou mších před naším
kostelem. Koledníci i vedoucí (od 15 let) se opět budou předem zapisovat, aby se
vědělo, na čem jsme. Zvány jsou také rodiny, pro které se tato charitativní aktivita
může stát příležitostí společně něco prožít a přitom vykonat něco užitečného.

Příprava k biřmování

Od poslední uzávěrky Many se naši biřmovanci při setkáních věnovali dějinám
spásy a pochopení Božího zjevení, které nám je předkládáno v Písmu svatém a
v posvátné tradici.

Evangelizační kurz na ostravském biskupství

V termínech 11. ledna, 25. ledna, 8. února a 1. března se bude konat evangelizační kurz pro všechny, kteří chtějí společně hledat cesty hlásání evangelia v dnešní době. Zazní zde témata: Jak v sobě objevit misijní povolání, Evangelizace skrze modlitbu, Jak konkrétně vést rozhovor o víře s nevěřícími, Jak svědčit autenticky o Ježíšovi, Jak předávat víru v rodině, Církev pro všechny, Jak si dnes Ježíš získává člověka a Neodpuštění jako překážka evangelizace. Na kurz se bude možné přihlásit od prosince 2024 na www.doo.cz.

Fotografická soutěž pro mladé lidi u příležitosti jubilejního roku

V souvislosti s Jubilejním rokem Dikasterium pro kulturu a vzdělávání vyhláší pro mladé lidi do 25 let mezinárodní fotografickou soutěž „Sport a naděje“ se čtyřmi kategoriemi: Sport a rodina, Sport a ekologie, Sport a postižení a Sport a politika. Do 30. dubna je možné zasílat nepublikované fotografie – neupravené pomocí umělé inteligence a pořízené po roce 2020 – na e-mailovou adresu sportinmotion@dce.va. Účast je bezplatná a otevřená všem, i neprofesionálům. Další informace a pravidla soutěže jsou k dispozici na internetových stránkách Dikasteria pro kulturu a vzdělávání www.dce.va. Výherci třinácti oceněných fotografií (jedna na téma Sport a naděje a tři v každé ze čtyř kategorií) budou vyhlášeni v sobotu 14. června u příležitosti Jubilea sportu. Vítězové budou představeni papeži, navštíví Vatikánská muzea, a to právě z hlediska uměleckého zážitku, a jejich fotografie budou šířeny prostřednictvím vatikánských médií.

Přehled úmyslů mší svatých

1. 12. v 7.30 Na poděkování za dar života u příležitosti životních jubileí a ochranu Panny Marie pro celou rodinu
1. 12. v 9.30 Za † syna Romana, manžela a celou rodinu Podgrabinských
2. 12. v 17.30 Za živou a † rodinu s prosbou o Boží požehnání
3. 12. v 6.30 Za farníky
4. 12. v 17.00 Za vylití Boží lásky na poškozené
5. 12. v 17.30 Za Boží ochranu, požehnání a zdraví do dalších let pro Evu Havláskovou
6. 12. v 17.30 Za † Tomáše a Ludmilu Táborských
7. 12. v 9.00 Na úmysl dárce
8. 12. v 7.30 Za † Břetislava Mordinského, manželku, rodiče a sourozence z obou stran
8. 12. v 9.30 Za babičku Marii a dědečka Václava Bestu, maminku Šárku Tichou a za živou rodinu

9. 12. v 17.30 Za farníky
10. 12. v 6.30 Za † Žofii Krystinkovou, manžela, dva bratry a duše v očistci
11. 12. v 17.00 Za šťastnou rodinku
12. 12. v 17.30 Ke cti Ducha Svatého
13. 12. v 17.30 Za † Hanku Šmídlovou, tatínka, prarodiče a živou rodinu
14. 12. v 7.00 Za † Annu Kovalskou, manžela, rodiče a živou rodinu
15. 12. v 7.30 Za farníky
15. 12. v 9.30 Za † Jiřího Obrusníka a † rodinu Kubátkovu a živou rodinu Obrusníkovu
16. 12. v 17.30 Za všechny posluchače rádia Proglas i diváky TV Noe, aby byli bohatí a štědrí
17. 12. v 6.30 Za † manžela, rodiče, švagry a za živou rodinu
18. 12. v 17.00 Za † syna Čestmíra a jeho kamaráda u příležitosti 30. výročí úmrtí a za živou a † rodinu Tižkovu a Ličkovu
19. 12. v 17.30 Za nemocnou tetu a všechny živé i † příbuzné
20. 12. v 17.30 Za manžela Vítězslava Kubenku, rodiče a celou velkou rodinu z obou stran
21. 12. v 7.00 Za † Ludmilu Krayzlovou, manžela, syny, snachu a udělení Božích milostí pro živou rodinu
22. 12. v 7.30 Za † Ladislava Babiaře, manželku a rodiče z obou stran
22. 12. v 9.30 Za farníky
23. 12. v 17.30 Za živé i † kostelníky naší farnosti
24. 12. v 22.00 Za farníky
25. 12. v 7.30 Na poděkování Pánu Bohu za dar života u příležitosti životního jubilea 80 let
25. 12. v 9.30 Za † sourozence Jaroslava Adumuse, Vendulku Zdařilovou, rodiče a udělení Božích milostí pro živé rodiny
26. 12. v 7.30 Za † rodiče, živou a † rodinu z obou stran
26. 12. v 9.30 Za † Richarda Fasana, manželku, syny, snachy, vnučky a za † Kateřinu Raškovou
27. 12. ---
28. 12. v 7.00 Na poděkování za živou rodinu a všechna dobrodiní, s prosbou o dary Ducha Svatého a požehnání do dalších let
29. 12. v 7.30 Na poděkování za dar života a zdraví a za živou rodinu
29. 12. v 9.30 Za farníky
30. 12. v 17.30 Za všechny † z rodiny Vitáskovy, Malíkovy a Strakošovy
31. 12. v 16.00 Na poděkování za uplynulý rok

FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

VÁNOCE 2024

- ÚTERÝ 24. 12.**
15.00 ŠTĚDRÝ DEN
BOHOSLUŽBA PRO DĚTI
A PŘEDÁVÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA
22.00 "PŮLNOČNÍ" MŠE SVATÁ
- STŘEDA 25. 12.**
7.30 A 9.30 SLAVNOST NAROZENÍ JEŽÍŠE KRISTA
10.30 - 18.00 MŠE SVATÁ
KOSTEL OTEVŘEN K NÁVŠTĚVĚ BETLÉMA
- ČTVRTEK 26. 12.**
7.30 A 9.30 SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA
10.30 - 18.00 MŠE SVATÁ
KOSTEL OTEVŘEN K NÁVŠTĚVĚ BETLÉMA
- PÁTEK 27. 12.**
16.00 ŽIVÝ BETLÉM S FOLKLOREM V TŘEBOVICKÉM PARKU
VE SPOLUPRÁCI SE SLEZS. SOUBOREM HELENY SALICHOVÉ
- SOBOTA 28. 12.**
16.00 VÁNOČNÍ KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY
(FLÉTNÁ, ZPĚV - EVA BLAŽKOVÁ, TETIANA HRYHA)
- NEDĚLE 29. 12.**
7.30 A 9.30 SVÁTEK SVATÉ RODINY
MŠE SVATÁ A ŽEHNÁNÍ RODINÁM
- ÚTERÝ 31. 12.**
16.00 MŠE SVATÁ S PODĚKOVÁNÍM ZA UPLYNULÝ ROK
23.00 - 00.00 ADORACE
- STŘEDA 1. 1.**
8.30 A 17.30 SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE
MŠE SVATÁ
- SOBOTA 11. 1.**
TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V TŘEBOVICÍCH

AKTUÁLNÍ INFORMACE NA: WWW.FARNOSTTREBOVICE.CZ

SVATÝ MĚSÍCE

Jan František Régis

Jan František Régis se narodil 31. ledna 1597 ve Francii. Byl velice citlivý, zbožný a oblíbený mezi svými vrstevníky. Když mu bylo 19 let, vstoupil do jezuitského řádu a začal se připravovat na kněžskou službu. Toužil po tom, aby mohl misijně působit v Severní Americe, ale Bůh jej povolal k misijní službě ve jeho rodné zemi.

V té době se nespočet žen kvůli chudobě živilo prostitucí a v mnoha městech nebyli vůbec žádní kněží. Situace se jevila jako bezvýchodná, ale P. Régis důvěřoval, že Bůh udělal velké věci s ještě ubožejšími nástroji, než je on sám, a tak se vydal na cestu. Nejprve začal pečovat o chudé a nemocné, kteří za ním brzy přicházeli ve velkém počtu, aby si vyslechli jeho prostá, ale působivá kázání. Během farních misí ve městě Sommières, které bylo téměř celé protestantské, se skoro všichni místní vrátili ke katolické víře. A docházelo k tomu znovu a znovu, v desítkách měst.

Poté se P. Régis zaměřil na službu mezi prostitutkami. Bušil na dveře nevěstinců a žádal, aby mu svěřili do péče ženy, aby je mohl odvést do bezpečí. Tato práce na záchraně obětí obchodu s lidmi nezískala P. Régisovi

mnoho přátel. Často mu někdo hrozil smrtí a mnohé z výhrůzek se proměnily ve skutečná napadení. Ale vždy se nějak zachránil. Když zrovna nečelil vražedným útokům, věnoval se zachráněným ženám, pro které založil útulek. Tam se ženy učily vyrábět krajky, aby se mohly samy uživit. P. Régis zde kázal a dlouhé hodiny zpovídal.

Každou zimu chodil P. Régis do hor. Na cesty se vydával brzy ráno, šplhal po horách, brodil se po pás ve sněhu a když dorazil do nějaké vesnice, hned šel do kostela a zpovídal. Lidé viděli, jaké strasti vydržel na svých zimních cestách, a tušili, že jim určitě nabízí něco vzácného, když je ochotný kvůli tomu podstoupit takovou námahu. A tak za ním přicházeli, naslouchali mu a vyznávali své hříchy. Byl šťastný, když mohl každý den sedět mnoho hodin ve zpovědnici.

Jednou ho však zastihla velká sněhová bouře, po které se těžce rozne-mohl, ale protože na něj čekaly kající duše, nechtěl si odpočinout. Místo odpočinku dál kázal a hodinu za hodinou zpovídal, až se nakonec ve zpovědnici zhroutil. Když přišel k sobě, trval na tom, že bude dál zpovídat, dokud znovu po dvou hodinách

neztratil vědomí. Tentokrát už se ale neprobral.

Toužil po dobrodružství života misionáře u kanadských domorodých obyvatel, poslušnost ho však zavedla k úplně jiným lidem, ale do dobrodružství o nic menšího. Zemřel ve věku

43 let. Blahořečen byl v roce 1726 a za svatého prohlášen v roce 1737.

Svatý Jan František Régis se stal vzorem pro svatého Jana Maria Vianneye. Když umíral, vydal svědectví o tom, jak do jeho života svatý Jan František Régis zasáhl: „Za všechno dobré, co jsem vykonal, vděčím jemu.“

Podle knihy Svatí na každý den a internetu zpracovala Marie Dostálová

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

1. Úmysl papeže: Za poutníky naděje
Modleme se, aby nás nadcházející jubilejní rok posílil ve víře, pomohl

nám rozpoznat uprostřed našich životů vzkříšeného Krista a proměnil nás v poutníky křesťanské naděje.

2. Národní úmysl: Za osamělé
Modleme se za ty, kdo jsou sami, aby prožili Boží blízkost a požehnání.

3. Aktuální úmysl každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině

Farní úmysl: Za moudrost a vynalézavost, abychom byli nositeli Ježíšova pokoje a neměli účast na (před)vánočním šílenství

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Míšu Cachovou.

(email: cach.michaela@gmail.com)

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Pán Ježíš nás učí modlit se už tím, že se sám modlí. Boží Syn, který se stal člověkem, který přijal lidství se vším všudy – i s tím, že jako lidé jsme povoláni k modlitbě, k dialogu s Bohem. Evangelia zmiňují Ježíšovu modlitbu zvláště před nějakými důležitými okamžiky, kdy se modlí celou noc – před vyvolením apoštolů, před smrtí, kdy se modlí v Getsemanech...

Někdy si mnoho povinností bereme jako výmluvu, že není čas se modlit. Jenže právě naopak – to by mělo být důvodem, abychom se modlili. Abychom nebyli jako hasiči, když hoří, a my běhali s hadicemi a neměli je zapojené do vody. Tak jo – možná vyhraje hasičskou soutěž, ale barák nám shoří. Co z toho? Tedy, nic proti hasičským soutěžím...

Katechismus, když píše o modlitbě, tak hovoří o obrácení srdce a uvádí tato

krásná slova: „Když se srdce rozhodne takto se obrátit, naučí se modlit ve víře. Víra je synovské přilnutí k Bohu bez ohledu na to, co cítíme nebo chápeme. Stala se možnou, protože milovaný Syn nám otevírá přístup k Otci. Může nás žádat, abychom „hledali“ a „tloukli“, protože On sám je cesta i dveře“ (KKC, §2609).

Pokud jsem křesťan, tak se musím modlit. Bez modlitby nelze najít cestu k Pánu, nelze pochopit pravdu, nelze přibít na kříž tělesné vášně a chtíče. Bez modlitby nelze osvětit srdcem Kristovým a spasitelně se s ním spojit.

Před chvílí vám byl představen seznam 21 lidí, kteří začínají přípravu na to, aby na nich nově spočinul Duch Svátý, aby skrze svátost biřmování přijali pečeť Ducha Svatého. Někdo by mohl zeptat:

K čemu to? K čemu je to dobré, když mi do matriky ke křestnímu zápisu bude dopsáno „byl biřmován“, potažmo „uzavřel církevní manželství“... My vyznáváme, že biřmování dovršuje křestní milost, že patří do trojice iniciačních svátostí, a pokud chci žít jako křesťan, mělo by mi na tom záležet, abych byl uveden do křesťanského života. Je to také předpoklad, abych mohl být kmotrem – i křestním, také když přijímám svátost manželství, měl bych být biřmován.

Ale dnes se řekne: K čemu ten „papír“? Je vážně zajímavé, že někdy to máme takové schizofrenní – jakýsi život civilní a vedle toho život křesťanský – a nějak se nám to nepropojuje.

A přitom v jiných oblastech se takto vůbec neptám. Třeba v zaměstnání. Ptám se: K čemu pracovní smlouva? A tady najednou záleží, abych ji měl, aby mi chodily peníze na účet a podobně. V civilním sektoru jaksi samo sebou respektujeme jakési danosti tohoto světa a ty „papíry“ řešíme, protože z mnoha důvodů chceme. Ale v duchovním sektoru se někdy možná tváříme, jakože jsme tak duchovní, že jsme už v nebi, a „papíry“ nepotřebujeme. Ale to je velká iluze. Ano, v nebi – tedy alespoň v to doufám – už „papírovat“ nebudeme. Ani svátosti tam už nebudou potřeba. Ale my v nebi ještě nejsme, my jsme stále na cestě.

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

DEI VERBUM

(Věřoučná konstituce o Božím zjevení)

Druhá kapitola: PŘEDÁVÁNÍ BOŽÍHO ZJEVENÍ

Apoštolové a jejich nástupci, hlasatelé evangelia

Bůh ve své velké dobrotě zařídil, aby to, co zjevil ke spáse všech národů, zůstalo navždy neporušené a bylo předáváno všem pokolením. Proto Kristus Pán, v němž je dovršeno celé zjevení svrchovaného Boha (srov. 2 Kor 1, 20; 3, 16 – 4, 6), dal apoštolům příkaz, aby evangelium, které už dříve přislíbili proroci a které on sám naplnil a vlastními ústy vyhlásil, kázali jako pramen veškeré spasitelné pravdy i celého mravního

řádu všem lidem (srov. Mt 28, 19–20 a Mk 16, 15) a sdělovali jim Boží dary. To věrně plnili jednak apoštolové, kteří ústním kázáním, příkladem a ustavováním řádu předávali to, co přijali z Kristových úst, ze styku s ním a z jeho skutků, i to, čemu se naučili z vnuknutí Ducha Svatého, jednak ti apoštolové a učedníci apoštolů, kteří z vnuknutí téhož Ducha Svatého zaznamenali poselství o spáse písemně.

(pokračování na str. 16)

Dětské okénko na téma: CHYBA

Znám jednu knihu, která je plná chyb. Tedy vypráví o chybách, kterých se dopustily spousty lidí. Třeba jako Pavel, Petr, Jidáš...atd. Všichni chybní by se nám sem ani nevešli. **Víte, o které knize je řeč?**

Jak je na protější straně vidět, někdo měl za úkol napsat do slohu vyprávění na téma Vánoce. Snažil se, aby na nic nezapomněl. To se mu docela povedlo, ale s pravopisem měl trochu potíže, a tak v textu nadělal chyby.

Ale to nevádí, protože chyba je jako dobrý přítel. Je to totiž něco, co nám může pomoci, pokud jí to dovolíme. Odhalí nám to, co nám třeba nejde, a ukáže tak, na co se zaměřit, co máme víc procvičovat, aby nám to šlo. A v tomto případě je tady další výhoda: když totiž najdete všechny chyby v textu, tak pak ze správně opravených písmenek po řádcích můžete sestavit tajeňku!

No, a pro ty, co ještě neumí číst a psát je tady omalovánka...

A nebojte se, že přetáhnete - byla by to JEN chyba :-)

Dětské okénko připravila Alžběta Brodániová s použitím zdroje: kc.biskupstvi.cz (Katechetický věstník č.4/2003-04, vyd. Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum). Obrázek je ze zdroje: deti.vira.cz (autorka ilustrace je katechetka a ilustrátorka Sonja Häusl-Vad).

Jak se plavily brvnú Vánoce

Za vpády císaře Augusta vyšlo zařízení, že všichni obyvatelé Římské říše, jsou povinni se zapravit do města, odkud dochází jejich rodina. Jozef s manželkou Marií putovali na oplu do Betléma. Byli však nemile překvapeni, protože v Betlémě nenašli žádný nocleh. Odešli se tedy ze města, až posli k prázdnému chlévě. Tam se Ježíšek narodil. Maria ho uložila do sestli a zavinula plenkami. Vonku byli pastýři u svých plád. Půšil k nim anděl a pramil: Nebojte se, narodil se vám Spasitel! Andělé také zpívali: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle! Pastýři nemeškali a šli se malému Ježíši poklopid. Potom všem lidem brto novinu vyprávěli.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

!

Aby se však v církvi stále zachovalo evangelium celé a živé, zanechali apoštolové jako své nástupce biskupy a „postoupili jim své učitelské místo“. Tato posvátná tradice a Písmo svaté obojího Zákona jsou jako zrcadlo, ve kterém církev putující na zemi nazírá Boha, od něhož všechno přijímá, až do času, kdy bude přivedena k patření na něho tváří v tvář, tak jak je (srov. 1 Jan 3, 2).

Posvátná tradice

A tak apoštolské kázání, vyjádřené zvláštním způsobem v inspirovaných knihách, mělo být uchováno nepřetržitou posloupností až do konce věků.

Proto apoštolové při předávání toho, co sami přijali, napomínají věřící, aby se drželi těch podání, kterým se naučili slovem nebo dopisem (srov. 2 Sol 2, 15), a aby bojovali za víru, která jim byla jednou provždy svěřena (srov. Jud 3). V podání apoštolů je obsaženo všechno, co Božím lidu prospívá k svatému životu a k růstu víry. A tak církev ve své nauce, životě a bohoslužbě zvětčuje a všem pokolením předává všechno, co sama je a v co věří.

Tato apoštolská tradice prospívá v církvi s pomocí Ducha Svatého. Vzrůstá totiž chápání předaných věcí a slov, a to jak přemýšlením a studiem věřících, kteří je uchovávají ve svém srdci (srov. Lk 2, 19 a 51), tak hlubším pochopením duchovních skutečností z vlastní zkušenosti, tak také hlásáním těch, kteří s posloupností v biskupském

úřadě přijali bezpečné charisma pravdy. Církev totiž během staletí směřuje k plnosti Boží pravdy, dokud se na ní nenaplní Boží slova. Výroky svatých otců svědčí o oživující přítomnosti této tradice, jejíž bohatství se přelévá do praxe a do života věřící a modlíci se církve. Z této tradice je církvi znám úplný kánon posvátných knih, v ní se Písmo svaté chápe pronikavěji a získává neustálou působnost. A tak Bůh, který kdysi promluvil, nepřestává mluvit se Snoubenkou svého milovaného Syna a Duch Svatý, skrze kterého zaznívá živý hlas evangelia v církvi a skrze ni ve světě, uvádí věřící do veškeré pravdy a působí, aby v nich Kristovo slovo přebývalo v celém svém bohatství (srov. Kol 3, 16).

Vzájemný vztah mezi tradicí a písmem

Posvátná tradice a Písmo svaté jsou tedy ve vzájemném těsném spojení a sdílení. Obojí vyvěrá z téhož božského pramene, splývá jaksí vjedno a směřuje k témuž cíli. Písmo svaté je totiž Boží řeč, písemně zaznamenaná z vnuknutí Ducha Svatého; posvátná tradice pak předává Boží slovo, které svěřil Kristus Pán a Duch Svatý apoštolům, bez porušení jejich nástupcům, aby je osvětováni Duchem pravdy ve svém hlásání věrně uchovávali, vykládali a šířili. A to je důvod, proč církev nečerpá svou jistotu o všem, co bylo zjeveno, pouze z Písma svatého. Proto se má obojí přijímat a ctít se stejnou láskou a vážností.

Vztah obou k celé církvi a k učitel- skému úřadu

Posvátná tradice a Písmo svaté tvoří jediný posvátný poklad Božího slova, svěřený církvi. Všechn svatý lid, sjednocený se svými pastýři, lne pevně k tomuto pokladu a setrvává ustavičně v apoštolském učení a společenství, v lámání chleba a modlitbě; tak se při uchovávání, uskutečňování a vyznávání předané víry vytváří jedinečný soulad biskupů a věřících.

Avšak úkol autenticky vykládat Boží slovo psané nebo ústně předávané je svěřen pouze živému učitelskému úřadu církve, který vykonává svou pravomoc ve jménu Ježíše Krista. Tento

učitelský úřad však není nad Božím slovem, ale slouží mu tak, že učí jen to, co bylo předáno, neboť z Božího příkazu a za pomoci Ducha Svatého Boží slovo zbožně slyší, svědomitě střeží a věrně vykládá a z tohoto jediného pokladu víry čerpá všechno, co předkládá k věření jako zjevení od Boha. Je tedy zřejmé, že posvátná tradice, Písmo svaté a učitelský úřad církve jsou podle moudrého Božího rozhodnutí tak spolu spojeny a sdruženy, že jedno bez druhých dvou nemůže být a že všichni tři činitelé zároveň, každý svým způsobem, pod vlivem jediného Ducha Svatého přispívají účinně ke spáse duší.

Zpracoval Vlastimil Brantal

Poselství Panny Marie z Medžugorje 25. 11. 2024

Drahé děti,

v tomto milostiplném čase očekávání vás chci pozvat k modlitbě, aby byl Advent modlitbou rodiny. Zvláštním způsobem vás, děti moje, které něžně objímám, povzbuzuji k modlitbě za mír ve světě, aby mír převládal nad nepokojem a nenávisť. Děkuji vám, že jste odpověděly na mé pozvání.“

ZRNÍČKA Z BIBLE

Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde.

Iz 60, 1-3

Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy splním to dobré slovo, které jsem vyhlásil o domě Izraelově a o domě Judově. V oněch dnech a v onen čas způsobím, aby Davidovi vyrašil výhonek spravedlivý, a ten bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost.

Jer 33, 14-15

V onen den bude Jeruzalému řečeno: „Neboj se, Sióně, nechť tvé ruce neochabnou! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jásá a plesá.“

Sof 3, 16-17

Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem, neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná!

Žl 117, 1-2

„Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, neboť mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil pro všechny národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“

Lk 2, 29-32

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Jan 1, 14

A tak bratři, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle. Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti, jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.

Řím 8, 12-14

Buďte tedy trpěliví, bratří, až do příchodu Páně. Pohleďte, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště. I vy tedy trpělivě čekejte, posilněte si svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko.

Jak 5, 7-8

STRÍPKY

„Nebot' nemáme takového velekněze, který by s námi nemohl soucítit v našich slabostech, nýbrž takového, který ve všem prošel zkouškami podobně jako my, avšak bez hřichu“ (Žid 4, 15).

Ježíš Kristus je pravý Bůh a pravý člověk. Tajemství křesťanské víry je, že Stvořitel vesmíru sestupuje z výšin do porušeného lidského světa a stává se člověkem. Náš Bůh není vzdálený, abstraktní. Sestoupil mezi nás a plně prožíval, co znamená být člověkem. Věděl, co je únava, co je žízeň a hlad, co je vedro v poušti, co je touha po pohlázení. Proto můžeme s Otcem i Ježíšem o všem mluvit, máme jistotu, že nám rozumí. Ježíš prošel všemi zkouškami podobně jako my, avšak bez hřichu. To nikdo z nás o sobě říct nemůže.

„Oznámil ti, člověče, co je dobré a co Hospodin od tebe žádá: Jenom abys jednal podle práva, miloval milosrden-

ství a pokorně chodil se svým Bohem“ (Mich 6, 8).

Právo dokáže být tvrdé. Pokud k jednání podle práva přidáme „milování milosrdenství“, je život rázem o mnoho šťastnější a veselejší. Nicméně nejpodstatnější je poslední část tohoto verše: „...abys pokorně chodil se svým Bohem.“ Pokorné chození s Bohem nám umožňuje, abychom rozuměli smyslu zákona a abychom jednali milosrdně.

„Vůdce se dá přemluvit trpělivostí a měkký jazyk láme kosti“ (Př 5, 15).

Měkkost jazyka není známkou lhostejnosti. Ve vypjaté atmosféře je málokdo ochoten ustoupit. Trpělivost a vlídnost dokáže změnit mínění i těch lidí, kteří nebyli ochotní své názory jakkoli měnit. Jsou lidé, které nepřesvědčíme ani fakty, ani vlídností. Tento verš pouze říká, že pravdě někdy posloužíme spíš mírností než hlasitostí.

*Z knihy Každý den s Bohem od Dana Drápala připravila Květa Pannová
Biblické citáty jsou použity z Českého studijního překladu*

Tělocvična

Vážení farníci, jak jistě většina z Vás ví, došlo v roce 2022 k problémům se střechou naší Orlovný, které vedly k zastavení provozu uvedené stavby.

I přesto, že je provoz tělocvičny zastaven, a nevytváří se tedy žádný

zisk, Orel Jednota Ostrava-Třebovice vyvíjí veškeré možné aktivity k získání finančních prostředků na opravu střechy.

S realizací opravy se mohlo začít díky podpoře Moravskoslezského kra-

je a Statutárního města Ostrava, kteří nám poskytli dotaci na tento projekt, díky firmě AMOMONT, která byla ochotná jít s námi do tohoto projektu, a také díky drobným dárcům, přispěvatelům a Římskokatolické farnosti Ostrava-Třebovice.

V tuto chvíli již máme za sebou demontáž poškozené střechy, bylo provedeno svázání věnce a výměna 12metrových vazníků. Střecha je zakryta a překryta folií, aby odolala povětrnostním vlivům během zimy. Dokončuje se podbití podhledů a pracuje se na instalaci okapů.

Bohužel jsme však v současné době vyčerpali finanční prostředky. Pokládka střešní krytiny se v letošním roce již neuskuteční, stejně jako instalace stropu, zateplení střechy, elektroinstalace či výmalba...

Nyní podnikáme kroky, abychom zajistili další potřebné prostředky a mohli v novém roce pokračovat v práci. Rádi bychom proto opět oslovili všechny občany Třebovic, ostatní farníky, firmy, právnické osoby a příznivce, a požádali o příspěvní finančními prostředky na dokončení tohoto projektu.

Pokud byste chtěli pomoci, lze zaslat finanční dar na transparentní účet naší jednoty:

č. účtu: 2102455072/2010

QR Platba

Na vyžádání lze vyhotovit smlouvu o poskytnutí finančního daru pro daňové odpočty.

Byli bychom velice rádi, kdyby se příští akce „Farnost sobě“ mohla konat už v Orlovně. Za jakýkoliv druh pomoci budeme vděční.

Díky Vaším příspěvkům v jakékoli formě – finančně, dobrovolnou prací nebo modlitbou – se nám podařilo započít s pracemi vedoucími k obnově Orlovny. Pevně věříme, že naše společné úsilí přinese užitek nejen nám, ale i budoucím generacím.

Děkujeme Vám za Vaši štědrost, vytrvalost a víru v náš projekt.

*Orel Jednota
Ostrava-Třebovice*

RETRO (2014)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

STŘÍPKY: Svatomartinská pouť v Bohušově

Neдавно jsem se s ostatními farníky zúčastnil svatomartinské pouti v Bohušově. Po příjezdu jsme hned šli do kostela na poutní mši svatou. Před začátkem mše svaté jsem si všiml ohleduplnosti ke starším lidem, která se jinde hned tak nevidí. Kostelní lavice byly již obsazeny a stále ještě přicházeli další lidé, i starší, a ti mladší uvolňovali nebo hledali těm starším místa k sezení. Tady je vidět příklad, že lidé při sobě ještě drží, tedy alespoň v oblasti Bohušova. Oblast je to materiálně a ekonomicky chudší, ale morální bohatství a kulturu bychom tady ještě našli.

Při mši svaté, kterou celebrouvalo více kněží, tedy i otec Jan Mazur, se hlavní celebrant v homilii dotkl nádherných myšlenek: „Věřím v Boha, to říká i ďábel. Důležitější je věřit Bohu, věřit, že se o mne postará.“ A ještě jedna zajímavá myšlenka: „Říká se, že je jiná doba. Ale principy jsou stále stejné. Doba není jiná, jinou ji dělají lidé.“

Dle mého názoru třebovičtí farníci podpořili tuto misijní farnost už svou přítomností na této pouti a jsou samozřejmě ještě další možnosti, jak tuto farnost podpořit.

(Jarek Martykán)

ROZHOVOR: Lidé v naší farnosti

Máme velkou radost, že můžeme v tomto čísle představit rozhovor s panem Stanislavem Svobodou, který je takřkajíc podepsán pod květinovou výzdobou kostela. Ale samozřejmě nejen pod ní. Patří mezi ty nejaktivnější členy naší farní rodiny. Jeho odpovědi jsou nejen zajímavé, ale také poučné. Pojdme se do nich společně začíst.

Ve spojení s Vámi se většinou farníků vybaví především nádherná květinová výzdoba kostela. Jak dlouho se již vlastně této službě věnujete?

Je to již 25 let. Nejdříve jsem pomáhal paní Božce Bártové, která zdobila kostel květinami do svých 80 let (skoro 60 let). Ta pomoc spočívala nejdříve se zajištěním řezaných květin ze školního zahradnictví v Nové Vsi. Později jsem začal aranžovat obětní stůl. Pak přišly primice v naší farnosti, biřmování, svěcení zvonů a jiné církevní slavnosti, které si vyžádaly slavnostní výzdobu, a tím i větší potřebu řezaných květin. Zpracování si vyžadovalo profesní přístup, a proto jsem přizval na pomoc floristku ze zahradnické školy Oldřišku

Grygarovou. Abych ušetřil na finančních nákladech, začal jsem na farní zahradě ve vlastní režii pěstovat venkovní květiny k řezu (pro letní a podzimní výzdobu).

Mnozí obdivují konečný výsledek Vaší snahy, ale skrývá se za tím množství pečlivé práce. Dokážete pro představu čtenářů odhadnout, kolik času Vám zabere příprava opravdu velké slavnosti?

Podotýkám, že nejsem profesně florista ani aranžér květin. Učili jsme se za pochodu. Velkou motivací a podporou nám byli otec Ladislav a Vítek. Květinové aranžmá zhotovuji většinou vypichováním do keramických misek, které jsem si nechal zhotovit v keramické dílně ve Fryčovicích. Misky využívám na hlavní oltář. Mám je přizpůsobené rozměrově tak, aby se daly vložit do keramické vázy a mohly se umístit i do prostoru před ambon nebo obětní stůl. Dříve jsme hojně používali velkou mramorovou vázu, která byla určena před obětní stůl. V poslední době se používá jen výjimečně při mimořádných slavnostech. Běžná květinová výzdoba na neděli, včetně přípravy materiálu a úklidu, vyžaduje průměrně 4 až 5 hodin. Na slavnost nebo svatbu je to i 8 hodin.

Již delší dobu můžeme pozorovat, že máte několik šikovných pomocníků. Můžete nám prozradit, kteří jsou ti nejzdatnější?

V současnosti je mým hlavním pomocníkem a aranžérem Peter Galvas, který mi nabídl ochotně pomoc ještě za působení otce Ladislava. Jemu patří velký dík za krásná a moderní květinová aranžmá na obětním stole nebo květinové vázy před ním. Dříve mi o velkých svátcích, slavnostech a svatbách pomáhala ochotně také děvčata z naší farnosti (Lada, Monika a Maruška). Příležitostně podle potřeby a náročnosti výzdoby i další farníci. Bez jejich pomoci a dobrého rodinného zázemí bych to nedokázal fyzicky ani časově zvládnout.

Zahrada, rostliny, příroda – to Vás provází zřejmě po celý život. Zsvětíl jste tomu také svou profesní kariéru. Čtenáře by určitě zajímalo, kde jste působil?

Je pravdou, že jsem byl už z domova ve svých 14 až 15 letech nasměrován na zemědělský a zahradnický obor. Mým stálým a dlouholetým profesním působištěm se stala Střední zahradnická škola v Ostravě, kde jsem působil jako odborný učitel teorie i praxe od roku 1961 až do roku 2005. Vyučoval jsem hlavně maturitní předměty: dendrologii, sadovnictví a sadovnickou tvorbu.

Pro mnohé to tajemství není, ale pro mnohé jistě ano. Jste autorem nebo spoluautorem několika knih. Které to jsou a o čem pojednávají?

Abych to uvedl na správnou míru, žádné knihy jsem nenapsal a ani nevydal. Byl jsem jen spoluautorem některých kapitol do učebnic pro střední zahradnické školy. Jsou to tyto učebnice: *Sadovnictví 1* (Praha 1984), *Zahradnická a vinohradnická praxe* (Bratislava 1987), *Sadovnická tvorba* (Mělník 1994), *Tvorba zeleně* (Mělník 2011). Nejvíce jsem se věnoval projektování a realizaci sadovnických úprav průmyslové a veřejné zeleně, rodinných a školních zahrad. Příležitostně jsem publikoval odborné a pedagogické články v odborných časopisech *Zahradnictví* a *Zemědělská škola*.

Chrám a květiny patří k sobě nejen v našich zeměpisných šířkách. Čím si myslíte, že je tato sounáležitost dána? Proč zdobíme naše kostely zrovna květinami?

Květiny nás svou krásou a vůní doprovázejí prakticky po celý život při všech slavnostních příležitostech, a to nejen dnes, ale i v dávné minulosti. Již ve starověku v Egyptě, později i v Řecku a Římě se žádná slavnost neobešla bez vázaných květin. Tato tradice se dostala také k nám. Ve středověku se květiny pěstovaly v klášterních zahradách. Na našem území se největší rozmach pěstování květin uskutečnil v období baroka, tj. až koncem 17. a počátkem 18. století. Různé druhy květin se k nám dostaly ze všech světadílů, nejdříve do botanických a zámeckých zahrad, a pak už byl jen krůček k tomu, aby se květiny dostaly také do chrámových prostor. Aranžování květin (floristika) je nyní zahradnický obor, který kromě manuální zručnosti rozvíjí vkus a estetické cítění. Aranžérská tvorba souvisí s kulturní a životní úrovní společnosti a je součástí našeho každodenního života. Má důležitou úlohu v citovém i duchovním životě člověka, a tudíž i v liturgickém slavení mše svaté.

A na závěr tady máme už tradiční krátký dotazník.

Je nějaký svatý (svěťice), který Vás v životě zvláště inspiruje?

Apoštol národů – sv. Pavel.

Oblíbená kniha a film?

Kouzelná lampa (Jaroslav Durych, 1958), film *Ben Hur*.

Kterou píseň či skladbu byste si pustil, kdybyste se cítil opravdu mizerně?

Barokní varhanní hudbu (J. S. Bach).

A jedna otázka speciálně jen pro Vás. Jaká je Vaše nejoblíbenější květina?

Růže.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho inspirace pro Vaše další květinová díla.

(za redakci se ptal Lukáš Volný)

STŘÍPKY: Trhlina ve džbánu

Kdysi dávno, za sedmero horami a sedmero řekami, až v daleké Číně, žila jedna stará žena. Měla dva veliké hliněné džbány zavěšené na dřevěné tyči, kterou si dávala na ramena, a chodila s nimi každý den pro vodu ke vzdálené studni. Jeden ze džbánů měl prasklinu, a tak po dlouhé cestě od studny k domovu byl vždy napůl prázdný. Žena takto chodila pro vodu celé dva roky a vždy přinesla jenom jeden a půl džbánu vody. Dokonalý džbán byl samozřejmě na svůj výkon patřičně hrdý, zato ten děravý se za svoji nedokonalost velmi styděl a trápilo ho, že dokázal vykonat jen polovinu toho, na co byl určen. Po těch dvou letech, která mu připadala jako

hrozné selhání, řekl džbán ženě: „Velmi se stydím za svoji trhlinu, z níž uniká voda po celou cestu až ke tvému domu, odpusť mi moji nedokonalost.“ Stařenka se jen usmála a pravila: „Nevšiml sis, že na tvé straně cesty kvetou nádherné květy a na druhé straně cesty ne? Zasela jsem na tvé straně cesty semena květin, protože jsem o tvé trhlině věděla. Pokaždé, když jsme se vraceli domů, jsi je zaléval. Celé dva roky jsem tak mohla trhat čerstvé květy a zdobit si jimi stůl v našem domě. Kdybys svoji nedokonalost neměl, náš dům by nebyl tak krásně upravený a útulný jako teď...“

(z internetu převzal Dalibor Vitásek)

VESELÝ

Rozhovor dvou andělů:

„Jaké počasí na dnes hlásí?“

„Částečně zataženo.“

„Super, aspoň si budeme mít přes den na co sednout!“

Když papež Lev XII. slavil padesát let svého biskupství, jistý kardinál mu chtěl říct něco pochlebujícího:

„Prosíme Boha, aby vám dopřál dalších padesát let.“

Papež pohotově odpověděl: „Neklad hranice Boží prozřetelnosti.“

Učitel zadá žákům téma slohové práce „Kdybych byl ředitelem velké firmy...“ Všichni začnou psát, jenom Pěťa sedí se založenýma rukama.

„Proč ještě nepíšeš?“ diví se učitel.

„Čekám na sekretářku,“ chytře reaguje žáček.

Syn bohatého šejka píše domů ze školního pobytu: „Všichni jezdí do školy autobusem, jen já taxíkem.“ Otec mu odpoví: „Posílám ti peníze. Kup si autobus a jezdí do školy jako všichni ostatní.“

Katechetka mluví k prvňáčkům na hodině náboženství:

„Děti, kdo chce jít do nebe?“

Hlásí se všichni kromě malého Honzíka.

„Honzíku, ty nechceš jít do nebe?“

„Chci, ale máma mi řekla, že ze školy mám jít domů...“

Hlemýžď leze na strom, trvá mu to tři hodiny. Najednou uklouzne a spadne dolů. Povzdechne si: „Práce kvapná, málo platná.“

Lev svolá zvířata a nařídí, aby se rozdělila do dvou skupin:

„Moudré na levou stranu, hezké na pravou.“

Všechna zvířata uposlechnou, jen žába stojí uprostřed. Král zvířat se netrpělivě ptá:

„Proč se nezařadíš?“

Žába odpoví: „Mám se snad roztrhnout?“

Prasátko smutně hledí na elektrickou zásuvku a ptá se: „Chudáčku, tebe tu zazdili?“

Vyluštěná šifra z Dětského okénka z minulého měsíce:

PAVEL VĚTŠINU SVÝCH DOPISŮ...

D	I	K	T	O	V	A	L	P	I	S	A	Ř	I
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

RECEPTÁŘ

Jablečný kefírový dort s čokoládou

Ingredience:

Korpus:

- 250 g jablek
- 175 g cukru krupice
- 150 g oleje
- 190 g kefiru
- 100 g vajec
- 10 g rumu
- 290 g hladké mouky
- 35 g kakaa
- 1 prášek do pečiva
- 5 g mleté skořice
- 2 g soli
- 50 g rozinek

Poleva:

- 150 g smetany na šlehání
- 150 g čokolády na vaření
- 20 g másla

Postup:

Do mísy nastrouháme nahrubo jablka, přidáme cukr a všechny ostatní tekuté ingredience a dobře rozmícháme vařečkou. Poté přidáme všechny zbylé ingredience a vymícháme dohladka. V žádném případě nešleháme.

Hmotu nalejeme do dortové formy o průměru 24 cm, kterou jsme vyložili pečicím papírem, a vložíme do trouby vyhřáté na 160 °C. Pečeme 45–50 minut. Míru upečení zkusíme špejlí. Upečený korpus necháme vychladit na mřížce.

Na polevu převaříme smetanu a nalejeme na rozlámanou čokoládu, ruční metličkou vymícháme dohladka, přidáme máslo a mícháme do úplného rozpuštění.

Vychladlý korpus opatrně vyjmeme z formy, položíme na talíř a doprostřed nalejeme polevu. Rozetřeme do krajů a necháme ztuhnout. Můžeme posypat mrazem sušenými malinami.

Janka Šolcová podle kuchařky J. Maršálka

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: 731 517 610

<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 12. 2024

Farnost sobě (2024)

Slůvko pro děti během nedělní mše sv. (2024)

Oprava střechy Orlovny (2024)

Vánoční přípravy (2019)

